

Vysokoškolská kvalifikační práce (bakalářská práce)
posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Lukáš Kocián
Název práce: Přístřešek pro autobusovou zastávku

Slovní hodnocení:

Student řeší ve své bakalářské práci poměrně všední téma autobusové zastávky. Momentem, který dělá zadání zajímavějším, je regionální zaměření na Valašsko (konkrétně Rožnov pod Radhoštěm). Typologie autobusové zastávky přesahuje spíše do architektonických (stavebních) disciplín a způsobuje studentovi oboru produktového designu nemalé obtíže. Prvním překvapením je, že autobusová zastávka zůstává opravdu pouhou autobusovou zastávkou bez dalších ambic stát se něčím víc. Z hlediska typologie toto pojetí autobusové zastávky tedy nepřináší nic nového, ale naopak se navrácí o pár desetiletí nazpět. U současné práce mladého designéra je toto bezobsažné a formální pojetí poněkud zarážející. Přitom autobusová zastávka představuje jeden z základních kamenů veřejného prostoru našich sídel. Slouží nejen k čekání na příjezd očekávaného spoje, ale také jako místo různých setkání, útočiště před nepřízní počasí nebo jiných aktivit souvisejících s konkrétní lokací.

Hodnocená zastávka se skládá ze dvou tradičních částí: označnicku zastávky s integrovaným odpadkovým košem a samotného přístřešku s lavičkou. Hlavní přínos práce můžeme nalézt ve vypořádání se se stavební tradicí Valašska (základní tvar objektu a použité materiály) v kombinaci s moderními postupy a konstrukcemi. Kontrast vnějšího pláště z dřevěného hrubého šindele a vnitřního hladkého palubkového obkladu bude v čase dobře fungovat. Problém by naopak zcela jistě činila expozice ničím nechráněného lepeného dřeva vůči slunci, větru a dešti a to zejména na vodorovných a šikmých plochách. Použití lepených vazníků je u objektu této velikosti neopodstatněné. Staticky nefunkční je kotvení označnicku zastávky na dvou tenkých ocelových tyčích (síla potřebná k ohnutí celé konstrukce vzhledem k její výšce by byla minimální). Dolní lepený vazník přístřešku bude ležet každý rok pár měsíců ve sněhu a zanedlouho se rozpadne (měl být spíše subtilní ocelový). Sympatickým detailem je naopak řešení odpadkového koše.

Student se věnoval také zajímavé rešerši stávajících zastávek v regionu, ze kterých odvodil některé společné znaky a využil je ve vlastním návrhu. Věnoval se také průzkumu drobné dřevěné architektury přístřešků realizovaných za našimi hranicemi, avšak z těchto zajímavých příkladů mnoho pro svůj projekt nevytěžil. Kladně lze hodnotit poctivé hledání základního tvaru přes velké množství variant.

Otázky k rozpravě:

Proč je autobusová zastávka pouhou autobusovou zastávkou (stejnou jako v sedmdesátých letech minulého století, byť není svařena z lešenářských trubek a pokrytá vlnitým plechem)? Ochrana lepených dřevěných konstrukcí vůči povětrnosti v poměrně extrémním klimatu Valašska? Dimenze prvků ze dřeva (předdimenzovaná hlavní konstrukce a poddimenzovaná lavička)?

Závěrečné hodnocení:

Základní problém hodnocení této práce představuje, zda na výsledek pohlížíme jako na (produktový) design nebo na (drobnou) architekturu. V kategoriích designu (grafika, celkové tvarové řešení, estetické řešení detailů konstrukce, práce s materiálem) by se mohlo jednat o poměrně zdařilé dílo. Pokud se ale na práci podíváme s větším nadhledem (společenský kontext, typologie, konstrukční a stavebně-technické řešení), pak tato práce výrazně pokulhává. Vzhledem ke skutečnosti že výsledkem není produkt, ale stavba, je nevyhnutelné zohlednit také architektonické kategorie, byť je v nich autor laikem. Pokud se bude chtít autor do budoucna věnovat drobné architektuře, nezbytně musí spojit své síly s odborníky z tohoto oboru.

Návrh klasifikace: C 70

Posudek vypracoval: Ing. arch. Pavel Stříteský

Datum: 2. 6. 2016

Podpis: